Judecătoria Orhei, sediul Central, judecător Veaceslav Caragia
Dosarul nr. 21r-585/21
1-21002646-02-21r-24032021

D E C I Z I E
În numele Legii
(dispozitiv)

16 octombrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău
având în componenţa sa:
Preşedintele de şedinţă ***Alexandru Spoială***
Judecătorii ***Denis Băbălău și Silvia Gîrbu***
Cu participarea:
Avocatului *Artur Zagornean*

judecând în şedinţă publică în ordine de recurs, recursul administrației instituției penitenciare nr. 18 Brănești și recursul avocatului Serghei Șteliman, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, declarate împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 17 martie 2021, prin care s-a admis parțial cererea avocatului Serghei Șteliman, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, înaintată împotriva administrației instituțiilor penitenciare, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

Termenii de examinare a cauzei:
Prima instanță: 11.01.2021 – 17.03.2021;
Instanța de recurs: 24.03.2021– 16.10.2023.
Procedura de citare legală a fost executată.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurenți, Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău,

În conformitate cu prevederile art. 447- 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, -

D E C I D E:

Se resping, ca fiind nefondate, recursul administrației instituției penitenciare nr. 18 Brănești și recursul avocatului Serghei Șteliman, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, se menține fără modificări încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 17 martie 2021 pronunțată în privința condamnatului Ivanov Vlad-Cristi.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei: Alexandru Spoială

Judecătorii: Denis Băbălău

Silvia Gîrbu

Judecătoria Orhei, sediul Central, judecător Veaceslav Caragia
Dosarul nr. 21r-585/21
1-21002646-02-21r-24032021

D E C I Z I E
În numele Legii

16 octombrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău
având în componenţa sa:
Preşedintele de şedinţă ***Alexandru Spoială***
Judecătorii ***Denis Băbălău și Silvia Gîrbu***
Cu participarea:
Avocatului *Artur Zagornean*

judecând în şedinţă publică în ordine de recurs, recursul administrației instituției penitenciare nr. 18 Brănești și recursul avocatului Serghei Șteliman, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, declarate împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 17 martie 2021, prin care s-a admis parțial cererea avocatului Serghei Șteliman, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, înaintată împotriva administrației instituțiilor penitenciare, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 11.01.2021 – 17.03.2021;
Instanța de recurs: 24.03.2021– 16.10.2023.
Procedura de citare legală a fost executată.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurenți, Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău,
a –

C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 17 martie 2021*, a fost admisă parțial cererea avocatului Șteliman Serghei, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale. S-a constatat faptul că, condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, născut la *****, a fost deţinut în perioada 24.06.2020 – 17.03.2021, pe parcursul a 266 zile în Penitenciarul nr. 18 – Brănești și Penitenciarul nr. 17 - Rezina, în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului si a libertăţilor fundamentale. S-a redus pedeapsa condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, născut la *****, pentru perioada totală de 266 zile, în care s-a aflat în detenţie cu statut de condamnat în Penitenciarul nr. 18 – Brănești, și Penitenciarul nr. 17 – Rezina, cu calcularea a 1 zi de reduceri pentru 10 zile de detenţie. Termenul pedepsei definitive stabilite lui Ivanov Vlad-Cristi, născut la *****, s-a redus cu 26 (douăzeci și șase) zile. În privinţa perioadei rămase de 6 (șase) zile, cu titlu de despăgubire, s-a acordat condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, născut la *****, suma de bani în mărime de 300 (trei sute) lei, şi anume o unitate convenţională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanţelor al R.M. Încheierea instanţei judecătoreşti privind încasarea mijloacelor băneşti se va executa în condiţiile Codului de executare.

2. *Pentru a se pronunța cu încheierea sus menționată, instanța de fond a reținut că,* la 11 ianuarie 2021, avocatul Șteliman Serghei, în interesele condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, a înaintat judecătorului de instrucţie o plângere împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, cu reducerea pedepsei.

3. În motivarea plângerii, s-a indicat că condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, în perioada 22.06.2020-22.01.2021 s-a deținut în condiții precare în Penitenciarul nr. 17 Rezina și Penitenciarul nr. 18 Brănești și solicită reducerea termenului de

pedeapsă rămasă neispășită, calculându-se 3 zile pentru fiecare 10 zile în care a fost deținut în calitate de condamnat.

Solicitările recurentului:

4. *Nefiind de acord cu hotărârea în cauză, în termen a declarat recurs administraţia penitenciarului nr. 18 Brăneşti*, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a plângerii condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţie.

5. În motivarea recursului, administrația penitenciarului nr.18 Brănești, a invocat că, hotărârea în cauză este neîntemeiată şi pasibilă casării, or, Penitenciarul nr.18-Brăneşti este un penitenciar de tip semiînchis pentru deţinerea condamnaților majori de sex masculin, fiind divizat în 11 sectoare de tip barac, care sunt dislocate în 2 zone locative. În ceea ce ține de modul şi condiţiile detenției în penitenciarele de tip semiînchis, conform pct.167 din HG nr. 583 din 26.05.2006 se specifică că: „în regimurile de deținere comun şi de resocializare, condamnații, în perioada de la stingere până la deșteptare, sunt ținuți în încăperi complet izolate, care se încuie. În intervalul de timp de la deșteptare până la stingere, ei se pot deplasa liber pe teritoriul penitenciarului, în limitele stabilite de administraţia penitenciarului,,. Iar în ceea ce ţine de condiţiile în penitenciar de tip închis, conform pct.172 din HG nr.583 din 26.05.2006 prevede că: „în regimul comun de deținere, condamnații, în perioada de la stingere până la deșteptare, sunt ţinuţi în încăperi complet izolate, care se încuie. În intervalul de timp de la deșteptare până la stingere, ei se pot deplasa liber în zona locativă şi în încăperile de uz comun ale secției cu regim comun".

6. Conform normelor mai sus menţionate diferă în totalmente modul şi condiţiile din penitenciarele de tip închis, cu cele prevăzute pentru penitenciarele de tip semiînchis. Astfel la examinarea plângerii condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, judecătorul de instrucție nu a ţinut cont de faptul că, în intervalul de timp de la deșteptare până la stingere, condamnatul s-a deplasat liber pe teritoriul penitenciarului, în limitele stabilite de administraţia penitenciarului. Conform programului zilei stabilit în Penitenciarul nr. 18-Brăneşti, se propune diverse activități în afara camerelor de dormit şi condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, a avut acces permanent la o bibliotecă şi la măsuri recreative. Menţionează că, Curtea observă că, în alte cauze referitoare la lipsa de spațiu personal în detenţie, a examinat dacă reducerile acestui spaţiu, raportate la minimum impus, erau însoțite de o libertate de mişcare suficientă şi de activități în afara camerelor adecvate şi dacă instituția era considerată, în general, ca prezentând condiţii decente. Este de menţionat şi faptul că Curtea în acest sens a hotărât că reducerea spațiului personal

al reclamanţilor nu a condus la o încălcare a art.3. Curtea consideră că prezumția absolută de încălcare a art.3 care decurge din atribuirea unui spaţiu mai mic de 3 m^2 în cameră colectivă nu poate fi, în principiu, infirmată decât atunci când sunt reunite următoarele condiţii: reducerile de spaţiu personal sunt scurte, ocazionale şi minore; ele sunt însoţite de o libertate de circulaţie în afara camerei suficientă şi de activități în afara camerei adecvate, iar locul de detenţie prezintă, în general, condiţii decente. Astfel, în cazul în care persoanele private de libertate beneficiază de o libertate de mişcare suficientă şi de activități în afara camerei adecvate şi că nu sunt supuşi la alte elemente considerate drept circumstanţe agravante ale unor condiţii generale de detenţie precare, Curtea nu va concluziona încălcarea art.3. Pentru a stabili ce constituie libertate de mişcare suficientă, Curtea a făcut referire, în hotărârea Ananyev şi alții, la standardele relevante ale CPT, potrivit cărora toate persoanele private de libertate, fără excepție, ar trebui să beneficieze de cel puţin o oră de exerciţii fizice pe zi, în aer liber, de preferință în cadrul unui program mai amplu de activităţi în afara camerelor, curtea pentru plimbare trebuind să fie rezonabil de spaţioasă şi, în măsura în care este posibil, să ofere adăpost împotriva intemperiilor. Potrivit standardelor internaţionale relevante, persoanele private de libertate trebuie să aibă posibilitatea de a petrece o parte rezonabilă a zilei în afara camerei pentru a practica activităţi de natură variată (muncă, recreare, formare). Numărul de ore pe care persoanele private de libertate le petrec închise în cameră trebuie luate în considerare pentru definirea dimensiunilor adecvate.

7. Din cele de mai sus rezultă că, pentru a stabili dacă măsurile care au ca scop să compenseze faptul că o persoană privată de libertate dispune de un spaţiu personal cu o suprafaţa a podelei mai mică de 3 m^2 în cameră colectivă permit să infirme prezumţia absolută de încălcare a art.3, Curtea ia în considerare factori precum durata şi amploarea restricției, gradul de libertate de circulație şi activitățile în afara camerei, precum şi caracterul general decent sau nu al condiţiilor de detenţie în unitatea în cauză. Având în vedere consideraţiile de mai sus, Curtea confirmă faptul că standardul predominant în jurisprudenţa sa, şi anume 3 m^2 de suprafaţă a podelei pentru fiecare persoană privată de libertate în cameră colectivă, este standardul minim aplicabil în temeiul art.3 din Convenţie.

8. CPT consideră că obiectivul ar trebui să fie acela de a se asigura că persoanele private de libertate din instituţiile de arest preventiv să poată să petreacă o parte rezonabilă a zilei (8 ore sau mai mult) în afara camerelor, angajate în activități motivante de diferite naturi. Bineînţeles, în ceea ce priveşte unitățile care au persoane private de libertate condamnate, regimurile ar trebui să aibă un nivel mult mai ridicat. Astfel, un program de activităţi satisfăcător (muncă, educaţie şi sport) are o importanță capitală pentru bunăstarea persoanelor private de libertate, şi aceste activităţi, trebuie să acopere perioada din ziua normală de lucru. Este inacceptabil ca, de exemplu, ca deţinuţii să petreacă între 23 şi 24 de ore în cameră.

CPT a indicat faptul că diversele activităţi la care participă persoanele private de libertate trebuie să îi ţină în afara camerei cel puţin 8 ore pe zi. Curtea consideră că prezumţia absolută de încălcare a art. 3 nu poate fi infirmată în mod normal decât dacă toţi factorii de mai jos sunt reuniţi: 1) reducerile spaţiului personal în raport cu minimul recomandat de 3 m^2 sunt scurte, ocazionale şi minore; 2) ele sunt însoţite de o libertate de mişcare suficientă în afara camerei şi de activităţi în afara camerei adecvate; 3) reclamantul este încarcerat într-o instituţie care oferă, în general, condiţii de detenţie decente şi nu este supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanţe agravante ale unor condiţii de detenţie precare.

9. La caz, condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, nu a fost marginalizat sub nici-un aspect inuman şi/sau degradant, fiindu-i acordat minimul de condiţii a executării detenţiei. Articolul 3 CEDO expres prevede: „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante”.

10. Maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidenţa articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă; el depinde de toate circumstanţele cauzei, precum ar fi durata maltratării, consecinţele sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătăţii victimei *(cauza Ostrovar c. Moldovei, hotărârea din 13 septembrie 2005).*

11. Curtea a considerat tratamentul ca fiind *„inuman”,* deoarece *inter alia* acesta a fost premeditat, a fost aplicat ore în şir şi a cauzat fie leziuni corporale, fie suferinţe fizice şi psihice intense. Curtea a considerat un tratament ca fiind *„degradant”,* deoarece el a cauzat victimelor sentimente de frică, îngrijorare şi inferioritate capabile să le umilească şi să le înjosească.

12. Pentru a determina dacă o anumită formă de tratament este „degradantă” în sensul articolului 3, Curtea va lua în calcul dacă scopul acestui tratament a fost de a umili şi înjosi persoana şi dacă, în ceea ce privește consecințele, acest tratament a afectat negativ personalitatea ei, într-un mod incompatibil cu articolul 3 (*cauza Dougoz c. Greciei).*

13. Cu referire starea sanitară a încăperilor de detenţie, menţionează că în art.242^1 pct. 5) şi 12) din Codul de executare sunt indicare expres obligaţiunile deţinuţilor şi anume: respectarea regulilor sanitaro-igienice, regulilor de igienă individuală şi colectivă în camera de deţinere, respectarea indicaţiilor medicului, precum, menţinerea curăţeniei în încăperile de detenţie şi de serviciu, la locul de muncă, aranjarea patului conform modelului stabilit după deşteptare şi efectuarea curăţeniei în camera de detenţie. Mai mult decât atât, potrivit prevederilor art.234 alin.(3) din Codul de executare, condamnatul este obligat să execute munci neremunerate. Muncile neremunerate sunt lucrările de îngrijire şi amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi medico-sanitare de deţinere. Prin urmare, efectuarea, menţinerea şi respectarea curăţeniei

în încăperile de detenţie este o obligaţiei imperativă a deţinutului care se deţine în această încăpere. Condamnatul a fost condamnat la închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

14. Penitenciarul nr. l8-Brăneşti este un penitenciar în care condamnaţii se deţin în sectoare de tip „baracă”, inclusiv condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, a beneficiat de plimbări zilnice nelimitate. Pe perioada deţinerii în Penitenciarul nr. 18-Brăneşti, condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, s-a aflat în regim comun de deţinere. Deţinuţii care sunt amplasaţi la regim comun de detenţie au posibilitatea de a se deplasa pe teritoriul instituţiei în limita stabilită de administraţie.

15. Însă, în Penitenciarul nr. 18-Brăneşti condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, s-a deţinut în condiţiile penitenciarului de tip semiînchis (destinat pentru persoanele condamnate care au săvârşit infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave). Deţinutul Ivanov Vlad-Cristi, dispunea de dreptul la deplasare liberă pe teritoriul penitenciarului de la deşteptare şi până la stingere (06.00-22.00), dispune de acces nemijlocit la terenurile sportive şi sala de forţă, la biblioteca, la biserica, la Școala profesională, la atelierele de muncă, la grădina penitenciarului, la zonele de odihnă.

16. În partea ce ţine de acordarea cu titlu de despăgubire a sumei 300 (trei sute) lei, pentru perioada de 6 (șase) zile în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenţie, menţionează că, potrivit prevederilor art. 473^4 alin.(5) *în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime a unei unităţi convenţionale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente.* Astfel, instanţa de judecată la emiterea încheierii, a omis derogări de la prevederea ce vizează perioada rămasă, deoarece expresia *„de perioadă rămasă”* se referă la partea neexecutată din pedeapsă şi nu la perioada constatată de către instanţă care urmează a fi dedusă, în cazul respectiv cea de 6 (șase) zile pentru deținere în condiţii contrare prevederilor art. 3 CEDO care nu a putut fi împărțită la 10. Având, astfel o perioadă suficientă din care putea fi dispusă reducerea pedepsei, fără a fi acordată încasarea despăgubirii în valoare bănească şi astfel de a prejudicia statul Republicii Moldova.

Argumentele părţilor:

17. În cadrul şedinţei instanţei de recurs, avocatul Artur Zagornean, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, a solicitat respingerea recursului declarat de administrația instituției penitenciare nr. 18 Brănești, ca fiind neîntemeiat, cu admiterea recursului declarat de condamnatul Ivanov Vlad-Cristi potrivit cerințelor ultimului.

18. Condamnatul Ivanov Vlad-Cristi, în ședința instanței de recurs, fiind audiat prin intermediul videoconferinței a manifestat lipsă de respect față de instanța de judecată, din ce motiv a fost înlăturat de la teleconferință, cauza fiind examinată doar în prezența avocatului Artur Zagornean.

19. Reprezentantul penitenciarului nr. 18 Brănești, în ședința instanței de recurs, nu s-a prezentat, dar prin cerere a solicitat examinarea recursului în lipsa lui, cu admiterea recursului după cum a fost declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

20. Colegiul penal, audiind participanții prezenți la proces, examinând materialele dosarului, consideră recursurile declarate neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse, din următoarele considerente.

21. Conform art. 449 alin. (l) lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanţa respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

22. Așadar, în conformitate cu art. 473^2 alin. (1) Cod procedură penală, plângerea împotriva administrației instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

23. Potrivit art. 473^3 alin. (1)-(3) Cod procedură penală, plângerea referitoare la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se examinează de către judecătorul de instrucţie, cu participarea condamnatului sau a prevenitului şi, după caz, a avocatului acestuia şi a reprezentantului administraţiei instituţiei penitenciare. Sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a condiţiilor de detenţie invocate de condamnat sau prevenit şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administraţiei instituţiei penitenciare. Condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

24. Conform art. 473^4 alin. (4)-(5) Cod procedură penală, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin. (4) din prezentul articol, iar în

privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până la 2 unităţi convenţionale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, precum şi a costurilor și cheltuielilor aferente.

25. În conformitate cu prevederile art. 473^4 alin. (6) CPP, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), preveniţii sunt despăgubiţi în conformitate cu art. 385 alin. (5) şi (6) sau, după caz, aceştia pot înainta o acţiune civilă.

26. Potrivit art. 385 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin. (5), nu mai puţin de 3 luni până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

27. Potrivit sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 11 iunie 2019, Ivanov Vlad-Cristi a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Cod penal, și aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei nr. 1-332/2017 și se stabilește pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, care urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. Cu calcularea termenului executării pedepsei din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești și reținerea acestuia.

28. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23.09.2020, apelurile depuse s-au respins ca nefondate, fiind menținută sentința din 11.06.2019, fără modificări.

29. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19.06.2020, Ivanov Vlad-Cristi, a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) din Codul penal, cu aplicarea art.70 alin. (3^1) Cod penal, și art.364^1 din Codul de procedură penală, s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 1 (un) an, care, potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. S-a aplicat în privința lui Ivanov Vlad-Cristi, măsura preventivă, arestarea preventivă,

din momentul pronunțării prezentei sentințe, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe, cu anunţarea în căutare, şi calcularea termenului din momentul reținerii acestuia. Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare, aplicate lui Ivanov Vlad-Cristi, urmează de calculat din momentul pronunțării prezentei sentințe – adică din 19 iunie 2020 sau din momentul reținerii acestuia.

30. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central, din 29.06.2020, Ivanov Vlad-Cristi, a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) din Codul penal, cu aplicarea art.70 alin. (3^1) Cod penal, și art.364^1 din Codul de procedură penală, s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 1 (un) an, care, potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. Termenul de executare a pedepsei lui Ivanov Vlad-Cristi, umează a fi calculat din data intrării în vigoare a sentinței și punerea în executare din momentul reținerii inculpatului.

31. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 26.08.2020, a fost înlocuită sancțiunea stabilită contravenientului Ivanov Vlad-Cristi, sub formă de amendă în mărime de 30 u.c., cu arest contravențional pe un termen de 15 zile, cu executarea sancțiunii în penitenciar de tip semiînchis. Punerea în executare a prezentei încheieri, din data rămânerii definitive a acesteia, cu calcularea termenului executării pedepsei, din data reținerii contravenientului.

32. Prin sentința Judecătoria Orhei, sediul Central din 04.11.2020, Ivanov Vlad-Cristi, a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) din Codul penal, cu aplicarea art.70 alin. (3^1) Cod penal, și art.364^1 din Codul de procedură penală, s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 1 (un) an, care, potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis. Termenul de executare a pedepsei lui Ivanov Vlad-Cristi, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței.

33. Potrivit raportului prezentat de reprezentantul Penitenciarul nr. 18 - Brănești, Ivanov Vlad-Cristi a fost deținut în Penitenciarul nr. 17 – Rezina în perioada: 24.06.2020 – 21.12.2020 și în Penitenciarul nr. 18 - Brănești în următoarea perioadă: 21.12.2020 – prezent.

34. De menţionat că, în plângerea înaintată, petentul solicită reducerea termenului de pedeapsă rămasă neispășită, și anume 3 zile pentru fiecare 10 zile în care a fost deținut în calitate de condamnat.

35. Colegiul penal, reiterează prevederile Statutului executării pedepsei de către condamnaţi și anume, punc. 464, potrivit căruia fiecare deţinut se asigură cu spaţiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m^2, care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcţii, astfel, contrar celor expuse, studiind raportul prezentat de către administrația penitenciarului,

nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părți, în lipsa altor dovezi, instanța de fond, corect și-a întemeiat concluzia în baza rapoartelor organizaţiilor naționale și internaţionale ce țin de acest aspect.

36. Instanța de recurs menționează că, condamnatul Ivanov Vlad-Cristi s-a aflat în detenție în calitate de condamnat, în Penitenciarul nr. 17 – Rezina în perioada: 24.06.2020 – 21.12.2020 și în Penitenciarul nr. 18 - Brănești în perioada: 21.12.2020 –până la data pronunțării încheierii, de 17.03.2021, pe un termen total de 266 zile (două sute șaizeci și șase) zile s-a redus cu 26 (douăzeci și șase) zile pentru perioada de aflare în condiții precare (conform formulei 266 zile x 1/10 = 26 zile), iar pentru perioada de 6 (șase) zile calculate în condițiile art. 473^4 alin. (4) CPP (din perioada de 266 zile și care nu au putut fi împărțite la 10), a beneficiat de compensarea bănească în mărime de 300 (trei sute) lei, şi anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție.

37. Subsecvent, Colegiul penal reține că, reducerea stabilită este una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate, or, dificultăţile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenţiei sale în Penitenciarul nr. 17 – Rezina și în Penitenciarul nr. 18 - Brănești, au depăşit nivelul inevitabil de suferinţă inerent detenţiei şi au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenţie, aceste condiţii fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

38. Colegiul penal, reiterează prevederile Statutului executării pedepsei de către condamnaţi și anume, punc. 464, potrivit căruia fiecare deţinut se asigură cu spaţiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m^2, care trebuie să fie iluminat natural şi artificial, încălzit şi ventilat conform normativelor de construcţii, astfel, contrar celor expuse, studiind raportul prezentat de către administrația penitenciarului, nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părți, în lipsa altor dovezi, instanța de fond, corect și-a întemeiat concluzia în baza rapoartelor organizaţiilor naționale și internaţionale ce țin de acest aspect.

39. Subsecvent, Colegiul penal reține că, reducerea stabilită este una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate, iar argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocatul Serghei Șteliman, în interesele deținutului Ivanov Vlad-Cristi precum că, instanța de fond greșit nu a calculat și nu a redus 3 zile de reducere pentru fiecare 10 zile de detenție, or, calculul matematic a fost efectuat corect, instanța de fond a aplicat corect prevederile legale, iar potrivit art. 88 alin. (3) Cod Penal, timpul

aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, iar art. 473^4 alin. (4)-(5) Cod procedură penală, prevede că, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473^2 alin. (3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ, astfel, instanța de fond corect a aplicat formula de calcul 1 zi de reduceri pentru 10 de detenţie, conform normelor legale.

40. Colegiul penal va respinge și argumentele invocate în cererea de recurs a instituției penitenciare nr. 18 Brănești precum că, în perioada deţinerii petiţionarului în Penitenciarul nr. 18 - Brănești, standardele minime de întreţinere a condamnatului au fost respectate din toate punctele de vedere şi nicidecum nu pot fi apreciate ca inumane sau degradante, or, dificultăţile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenţiei sale în Penitenciarul nr. 18 - Brănești, au depăşit nivelul inevitabil de suferinţă inerent detenţiei şi au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenţie, aceste condiţii fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

41. Prin urmare Colegiul penal reține legalitatea încheierii contestate, iar recursurile declarate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

42. În atare circumstanțe, instanța de recurs reține că, instanța de fond a pronunțat o încheiere întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).

43. Astfel, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

44. În conformitate cu art. art. 447-449 alin. (1), pct. 1), lit. a) CPP al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Se resping, ca fiind nefondate, recursul administrației instituției penitenciare nr. 18 Brănești și recursul avocatului Serghei Șteliman, în interesele condamnatului Ivanov Vlad-Cristi, se menține fără modificări încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 17 martie 2021 pronunțată în privința condamnatului Ivanov Vlad-Cristi.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei: Alexandru Spoială

Judecătorii: Denis Băbălău

Silvia Gîrbu